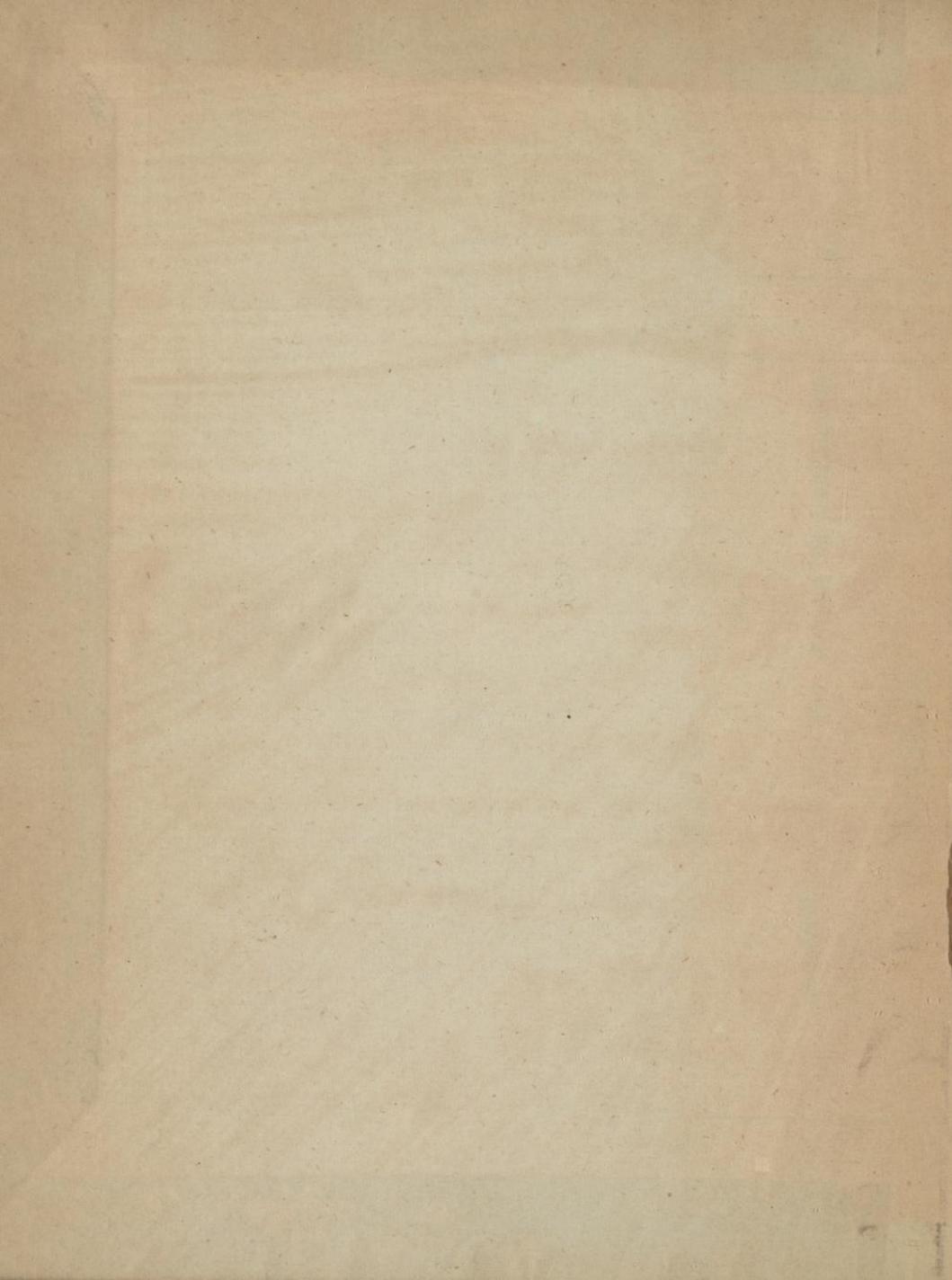

Wiener Stadt-Bibliothek

15024

A

2361
V.

N U P T I A E BENEDICTIONE ^{Cum} REPETITÆ,

Sive

GUALTERUS ET GRIFELDIS, SECUNDO CONNUBIO JUNCTI. HONORI,

MAGNIFICI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI
W O L F G A N G I
PLOCKNER,

Philosophiæ & Medicinæ Doctoris, Illustrissimorum In-
ferioris Austriae Statuum Proto-Medici, &c.

Ac ejus Leitissime Consortis

PRÆNOBILIS, ET GENEROSÆ DOMINÆ
S U S A N N Æ U R S U L Æ,
NATÆ PROJERIANÆ,

Dum

Anno initi sui Matrimonii Jubilæo

In Basilica Divi Stephani

P E R

CELSISSIMUM ET ILLUSTRISSIMUM

Sacri Romani Imperii Principem & Episcopum Viennensem,

DOMINUM, DOMINUM

ERNESTUM COMITEM de TRAUTSOHN,
(cum pleno tit.) in confertissima filiorum & Nepotum Corona rara
felicitate secundo Connubio jungerentur.

Ab eorundem liberis dicata, à nepotibus exhibita.

Musices Compositore, D. Bernardo Staut, Domus Prof. Capellæ Magist. 15. Sept. An. 1692.

Vienna Austria, typis Leopoldi Voigt, Universitatis Typographi.

ДУЖЕ
СЛАВОИ СИЛЫ
БУДУЩИХ СЛАВОИ

СЛАВОИ ВЪРХУ СЛАВЫ
ПРОДЪЛЖИТИ
ДА СЛАВЯТЪ ОДНОГО И МНОГОГО
СЛАВОИ ВЪРХУ СЛАВЫ
ПРОДЪЛЖИТИ
ДА СЛАВЯТЪ ОДНОГО И МНОГОГО
И АЗУ
И АЗУ

И АЗУ
И АЗУ
И АЗУ

ARGUMENTUM.

Walterus Pedemontij Marchio
Grifeldem ex stirpe & fortunis
imparem sibi connubio junxerat,
utq; charæ adeò sibi Conjugi fi-
dem periclitaretur, susceptam ex ea gemi-
nam sobolem, masculam unam, foemellam
alteram tanquam paternæ hæreditatis inca-
paces ad cognatam suam Comiti Panicio
nuptam dimisit. Sparsâ subinde famâ utram-
que Prolem vitâ sublatam, Ipsumq; Gualte-
rum moliri divertium: Utq; magis involve-
ret amoris fabulam majori gaudio evolven-
dam, ipse Marchio Romam se sollicitâsse fin-
git, obtentamq; à summo vicario novæ Con-
jugis ducendæ Copiam coram Palatinis Gri-

felfdi exponit , cumq; illa jam in via sit , hanc
sua repetere jubet. Paruit Grifeldis , cun-
datisq; illacrymantibus , sola suam eodem vultu
Caulam repetijt , quo ante aulam petierat.
Paucos tamen dies paternum mapale tenuit.
Vix enim rumor nunciat Panicij Comitis no-
va cum Sponsa adventum , Grifeldis à Gual-
tero revocatur , ad curam tamen & vilissi-
ma Domūs obsequia (ut amplior vulnerum
materies amplius Fidem probaret) novæ
nuptæ præstanta. Præsttit illa , advenien-
temq; detrito habitu , qui ancillarum esse so-
let , de genu dominam salutat : sed non po-
tuit jam ultrò larvam ferre Amor : ô mea!
Exclamat Gualterus satis tentata es , mon-
stratisq; liberis , quorum illa Sponsæ , hic
Cognati partes egerat , hi tui sunt inquit ,
filius hic , illa filia : renovatoq; fidei Sacra-
mento majores primis secundas Nuptias ,
plausus , gaudiumq; excepere. Ita Petrarcha
pag. 607. de fide uxoria. Cætera Poësis
addidit.

PRO

PROLOGUS.

Duo Amo-
res.

Am. I mus.

Am. 2 adus.

Hymeneus.

Aria.

Am. I.

O Nos amantes! mutuo
Amore nos beantes!
Ut cum ulmo sociatur
Vitis amplius latetur,
Sic dum te
Et tu me
Fide sociali beas,
Novam vitam chara Creas.
Nardo juncta & formosae
In Coronam eunt rose,
Sic dum te
Et tu me
Fide sociali stringis,
Æviternitatem pingis.
O Nos amantes! mutuo
Amore nos beantes!
Quis hic ludus otiantum,
An amantum?
Segnes horæ se fallunt sine labore
Non sicut erunt otiantes.
Blanda pace se beantes,
Quid amare sit in duris
Discit Fides primo curis,
Quid hic segnes delicias
Ignavus trahit animus?
Amoris nostri primitias
Dulci quiete pascimus.

A

Amoris

Amoris vestri primitias
Num hæc pascunt gaudia?
Nescit amoris versutias
Quem non probant tristia.

Ite ite furores
Blandam scenam vertite,
Ite ite labores
è vireto expellite,
Quid amare sit, dolores
Vos docebunt, & angores:
Ite ite furores
Blandam scenam vertite,
Ite ite labores
è vireto expellite.

Duo amo-
res.

Heu nos amantes
Patriâ sede exulantes!

Triptole-
mus.
Amor I.

Quis nostra turbat Regna Clamor?
Parce, est Conjugalis amor.

Vireto ejectus,
Furori objectus,
Sinè Crimine vitæ
Nisi fortè quid mite
Amoris jugum subjerit.

Triptole-
mus.

Sinè crimine vitæ
Si jugum imite
Amoris subiisti?

Prô scelus!

Adesto adesto

Jugum tibi si tam charum

Et mite fit

Nec aratrum hoc amarum

Et grave sit.

Amores.

O nos amantes

Amor. I.

Duro labore hic arantes?
Gravis quidem hæc ruinal

Sed

Sed finè spina

Nec rosæ sunt,

Sic amantes in amore

Sine dolore

Non abeunt.

Amor 2.

Aurum vorax ignis docet,

Et quod nocet

Dat pretium.

Furor & labor verorum.

Sunt amorum

Indicium.

Pomona.

Furor quis hic amantes exerceat?

Amor 1.

O faventes adverte diva vultus!

Amor. 2.

En quanto dolore

Nos furor compungat,

An vero amore

Nos fides conjungat?

Flora.

Triptolome, si quæ pietas Deo

Ah solve non reos

Quos jugo furor mancipat.

Triptole-

mus. Non furor, sed amor hos mancipavit,

Qui vix verus, si severus

Labor non exerceat.

Flora.

Ite ite redite amantes

In pristinos viroles,

Dignosque fide flores

In Coronam necsite.

Pomona.

Ite fidi, sedete amantes,

Et fide sociali

Sub lauro conjugali

Æternum vivite &c.

Chorus.

Ite fidi &c.

Finis Prologi.

ACTUS I.

SCENA I.

*Gualterus Grifelden Uxorem suam aulâ
thoroquè fidè exesse jubet.*

*Gault.
Sedet in
throne.*

Proceres amati ! tuquè genialis tori
Lucina præses , vósque qui pridem meum
In nuptiales pectus afflāstis faces
Dij conjugales, parcite ! in facinus novum
Anhelat animus ; nostis elapsos dies
Queis conjugali foedere Uxori meæ
Intaminatâ lege servavi fidem :
Satis est amatum. Liceat in novum novas
Scopum sagittas jacere : quæreréque nova
Antiquo amori Centra. Grifeldi meæ
Quæ sunt tributa , reddidi. Facta est meo
Favore sponsa , discat arbitrio meo
Quod fuerat , esse vidua : mihi satis puto
Amâsse , si quod , quantum , & ubi placeat amo .
Nunquid Selinde ? Selindus , justa meditato refers
Serene Princeps , vera si promam sinu ,
Libera voluntas Principis nullo decet
Fræno teneri , coeteris major , parem
Vitæ Recusat regulam ; Lex & timor
Suos gubernet subditos , regem regat
Libera voluntas . Principi huc vitæ suæ

Re-

Redigendus Usus, ut liceat id quod libet;
Nec ulla timeat scepta; quod placet, hoc agat.
Hofindus. Et hic est amantis genius, hic amandi modus,
Quæ rara chara; displicant, siquæ placent
Quotidiana; quod novum est, animo novos
Generat amores, Nauseat veteres cibos
Novasque semper stomachus affectat dapes.
Idem est amori. Dulce, si tamen nimis
Sapit frequenter, dissipit. Nunquam satur
Cordis libido, semper exoptat novo
Saturare vota pabulo. *Gualt.* Audivi satis.
Quod mente statui, voce conclusum volo.
Abite, thalami sorte spoliatam foras
Aula abit. Sistite, supremos exuli affatus dabo.

Secum Solus.

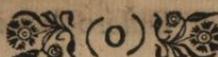
Surgit ex
throno.
Difficile fateor in eo Certamen: truci
Gladiamur ambo prælio. Fictos quidem
Spiro furores; sed quid interea mea
Grifeldis? omnis inscia, & expers dolii?
Quæ non doloris signa? quos fletus dabit?
Per quod relicta sola moestitia mare
Fluctibus hiantem profuga traducet ratim?
Simulanda tamen est, si qua luctifica fuit
Catasta Cœpta. Præstat aut totum semel
Finire, vel nil velle, nî factum velis.
Veniat, eodem cuncta conspectu feram.

Grifeldis. Gualtere suave nomen, & trahax mei
Magnes amoris. *Gualt.* Molle Molle mihi nimiūm sonas;
Quatuor Aliud in animo gesto, tu parùm mea
Ephebi portant in pulvinari ante Grifeldem
ante Grifeldem domus Mihi corda posthac attrahes, novæ meos
Ignes adurunt flammulæ. *Grifeld:* benè sit tibi

insignia, li. Quas me decebat hastenus, summas fero
la unum Conjur amate gratias. *Gualt.* Invisa strix!
post alte- Recede. Conjur ante, nunc satis puta
rum d. fert ad seden- Me tibi vocari Principem: sponsi sibi
tem Gual- terum. Nomen reservat alia. *Grif.* Quod igitur fui
Si sic volebas, exuo. Vester tuo
Pretio coruscas reddo, non aliam nigrâ,
Ut ferre viduæ convenit, posthac feram.
Gualt. Benè est, recepto, pulchrior ab isto nova
Fulgebit habitu sponsa. Quod tuum est cape
Viduale peplum, *Grif.* Exosculor munus, tui
Supremam amoris syngrapham, & constans mei
Signum doloris. Cœtera ex dono tuo
Commissa rursus recipe; præ cunctis domîs
Consigno claves. Domina famulantum prius
Modò vocabor famula, *Gualt.* quod pridem jam eras,
Rursus manebis. *Grif.* sceptra quæ manu meâ
Consors mariti vexi, & Augustum decus
Pono Coronæ, *Gualt.* melior ac olim tuum
Socium futuræ conjugi umbrabit caput.
Grif. Florida pudoris ferta quæ virgo tuo
Litavi amori, rursus appendo tuo
Quo sum ligata lectulo, qualis fui
Talis manebo, nullus æternum meam
Dies, per astra juro, violabit fidem.
Unum rogare patere, quas proles tuli
Amata thalami pignora, paternæ tuæ
Commissa fidei suscipe. *Gualt.* paternæ meæ
Commissa fidei tuear? an querere licet
Quo nata sanguine? *Grif.* juro quod meo & tuo.
Gualt. tuo, haud negabo, sed quod ex nostro simul
Nescio, quis audet foeminæ credere? *Grif.* DEUS!
Quid ad hæc reponam! fileo, si tibi, non tamen

Gual. Cor intuenti Numini amisi fidem.
Quid me loquelas detines? sat jam tua
Placuere verba, Perge. *Grif.* sed quorsum putas
Erit abeundum? *Gualt.* quo placet, Monacham induc.
Grif. Sit ergo, pareo; semper in nutus tuos
Intenta, præsens pariter imperium sequar.
Proceres valete, vestra quæ tantâ mihi
Fidelitate merita tribuistis, pari
Cœlum rependat fœnore; à Profuga, sibi
Quod restat unum, triste suscipite vale.

Frater Gu- Serene Princeps, pauca si servo licet
alt. Imus. Peto profari, conjugem patere tuo
Favore pristino frui, fratrem grava,
En non recusat vinculis. *Qualt.* nolo, scelus
Quæ fecit, hæc justas luat poenas, salus
Speranda nulla. *Frater i.* Principem quisnam furor
Accedit hodie? Cernis ut flexu genu
Supplex, tremensque gratiam frater rogat,
Statuta revoca, parce Grifeldi, favor
Amorque modicus si fibras tangit. *Gualt.* volo
Excedat aulâ, redeat in patrios lares.
O vis potens furoris! Ah veniam tuis
Concede servis: Principem imitari decet
Cœli Monarcham, facilis in veniam preces
Is audit, animum suplicum quando videt.
Frat. 3. Tace, per astra Juro me ultorem scies.
Tu vero Dux Gualtere, quod semper precor
Semper precabor, vive diuturnos bonæ
Annos senectæ: *Gualt.* Vivo, tu æternum vale.
Qual. Sit ergo, cùm sinè me valere vis, vale.
Grif. plus ad al- Agite, supremo honore comitatum date.
Tota aula
t post Gri-
eldem,
Gualterus
plus ad al-
eram par-
em.
Gualt.

SCENA II.

Ortellus Frater Grifeldis Irâ percitus vindictam meditatur.

Ortellus Solus.

Hoc est amare? conjugi hoc fidem suam
Servare? dire leno! crudelis latro?
Quâ fronte tantum facinus in nostram potes
Agere sororem? Scilicet amori tuo
Placebat alia? Siccine? Omne quod libet!
Putas licere? Nulla dominantis times
Fulmina Tonantis? Nulla te lex vel pudor?
Superivè factis abstinet Cœli timor?
Et ad hæc siletis astra? Nec vestras polo,
Ultrice sceleris fulmine excutitis faces?
Sta sol? Et atræ deprimant noctes diem,
Vel si jubetis vertat in rabiem meum
Megæra pectus, tigride immanis magis
Per mille plagas dirutum letho dabo.
I mucro, sterne funeri ambito viam.
Sed revoco mentem. Cœcus est iræ Deus,
Factique serò pœnitent præceps furor.
Moderata durant; Qui simulat etiam nocet.
Quo tecta plus sunt odia, tanto plus solent
Tuta esse, & apta veniet, haud dubita, tua
Te vindicantis hora. Quod hodie negat
Sol non negabit crastinus. Nunquam deceat
Tempus scelesto. Differo, haud aufero scelus.

SCENA III.

Grifeldis domum pergit, non agnoscitur à Parente.

Grif.

Currit post
illam par-
vulus
Amorillus
Paratur sca
bellū pro
Grifelde.

O Fata dira ! nuper & domi & foris
Per mille regni capita famulantem mihi
Traxi coronam , mille mandati mei
Habui sequaces , æmulâ quivis manu
Centuplicata muneri obsequia dabat.
Nunc pergo sola , nullus afflcta latus
Stipat fatelles , quævè mali gnaræ vias
Ancilla monstret nulla: Vado , quo pedem
Figam , refigam nescio , ô utinam ducem
Cæli benigni quemquam in occursum darent !
Audior , amici ! *Mus. 1.* Jussa quid mandant tua ?

Grif.

O si qua pietas tangit , aut vestras potest
Tangere medullas , agite , & erranti ducem
Vicinæ ad Urbis moenia ostendite viam ,
Quâ parte flectam nescio. *Mus. 2.* incassum rogas ,
Dilecta nitium propera præcipitant iter
Mandata. *Grif.* quæ mandata ? *Mus. 3.* Gualteri ducis.
Novis laborat nuptiis , hinc nos quoquè
Artemquè nostram paria ad obsequia vocat.
Quam nostis artem ? *Mus. 1.* musicam. *Grif.* ô chari nimis
Salvete Domini , vester adventus mihi
Sanè auspicatus , jussa si prohibent , moram
Nobiscum eundi , quæso , tantillâ tamen
Miseram beatè gratiâ ; hoc unum rogo ,
Quod læso amori mente composui metrum ,
Vestrīs mihi canite modulis. *Mus. 1.* multumnè ? *Grif.* non ,
Brevissimum. *Mus.* sit ergo. Chordas attrahe ,
Canite , docebit plurimùm , exemplo meo
Quàm sit dolosum , perfidum , inconstans , mare ,
Amare. *Mus.*

Musici.

I.
Geben wann es wär ohn Betrüben /
Wer wolt sich inniglich
In dem nicht üben /
Aber wann s'Lieb soll die ganze Welt besiegen.
Nå / nå / nå / nå / lasz ich mich nicht betrügen /
Dann ihr Scherz ist voller Schmerz.

2.

Liebreich das Aug spilt / hat doch Pfeille /
Dessen Wund auf den Grund
Fast Niemand heille.
Ders erfahren hat / der kans mit Wahrheit zeigen /
Nå / nå / nå / nå / ich kan es auch nicht schweigen /
Liebes Freud bringt allzeit Leid.

Grif. Vera canitis. Ah pergite!

3.

Hönig-süsse Wort sie vortraget /
Lächlet schön / wehe doch dem
So sie erjaget.
Dann der Schmerzen-Stahl wird s'innerst Herz
durchdringen /
Nå / nå / nå / nå / ich lasz mich nicht bezwingen /
Dann s'Lieb ist / lauter List.

4.

S Herz auch selbst sie dir offt wird schencken /
Doch zum Schein / daß sie s'dein
An sich kan lencken /
Hat sie diß erlangt / wer zehlen wird die Quellen ?
Nå / nå / nå / nå / ich schone meiner Seelen /
Dann die Lieb ein arger Dieb.

Grif.

Satis.

Quid

Quid corda frustra lancino. Referet suum
Aurora phœbum. Nulla perpetua stetit
Nox fixa cœlo; nubila sequuntur dies
Sereniores, spina comitatur rosam,
Rosamquè spina generat, haud dubito, aderit
Fortuna, quæ me pariter antiquo loco
Rursum reponet. Gratias, meritis vicem
Tribuat Olympus, pergite & vestris jocis
Recreate sponsos. *Mus.* 1. Paria tibi volumus, vale.

Aperitur clausura.
Grif.
Valete. Fallo, an Patrios cerno lares?

Non fallor, hæc sunt horrea, hic hortus, domus,
Hæc est parentis, qualis huc sors mihi viam
Tam facile flexit? tento, pulsabo fores.

Parens.
Quis nostra pulsat limina? *Grif.* agnosco sonum,
Vox est parentis. O Parens, nunquam mihi
Satis adamare! filiam hospitio tuo
Suscipe benignus, ni tua admittar domo,
Undique relista nescio quo me loco

Vertam, aut revertam. *Parens.* filiam? *Grif.* talis tuo
sum nata thalamo. *Par.* fare, quod nomen tibi?

Grif.
Sum tua Grifeldis. *Par.* apage sceleratum caput?
Nosco Grifeldem, Principis inhabitat domum,
Thorumquè, tu mendica, plura non loquor.

Grif.
Sum sum Grifeldis, juro per quotquot Diⁱ
Regnant Olympo. *Par.* cede sis, nunquam mea
Tibi patebit Janua. *Grif.* Uxori thorum
Negat Maritus, filiæ domum parens.

Parens amatæ, O parens patere tuam
Lares subire filiam. *Par.* neandum taces,

Grif.
Hac nocte saltem patere, plus tempus dabit
Simul loquamur. *Par.* Mops^e, Anolfaxi, Lyda,
Agite, strigem ultra pellite. *Mopsus.* recede, aut meus
Monstrabit abitum flachlio, *Grif.* O Deus. *Lydas.* citò
Recede. *Grif.* cedo, vos ô æthereæ plagæ
Vigiles catervæ, tuquè stellarum pater

Cœliquè rector suscipe afflictam. Mei
Miserere Cœlum ! si quid ibi regnat pium
Fac vindicari, quemvè pro hospitio locum
Per tesqua nemoris sequar in occursum date.

SCENA IV.

*Grifeldis fratres minores de sorore solliciti aula
exesse statuunt, sed consulto prius Mathematico manere
se resolvunt.*

Frater 1.

UBi nostra fratres interim deget soror?
Quâ parte? quovè profuga fortunæ statu
Suos misellæ protrahet vita dies?

Frat. 2.

Adeonè nullum turbine infausto eximit
Fortuna ludens? nulla conditio queat
Effugere ludum ludicræ mundi Deæ.

Frat. 3.

Grifeldis, ad quid haçtenus fruitam juvat
Sine nube lætis solibus, si uno impetu
Tam turbulentâ nocte fortunam tuam
Iniqua tumulet urna? Frat. 1. sic facile ruit
Quod ante steterat. Splendidum Phœbo diem
Sectantur Umbræ, vixq; stat placidum marc.
Surgunt procellæ. Frat. 2. Dissipat Zephyros Notus,
Reliquosq; reliqui. Frat. 3. Fateor est modica fides
Felicitatis. Hora quæ ditat manum

Prædatur eadem; gyrat, & eodem rotam

Cardine regyrat, ludit, illudit pari

Fortuna vultu; ridet, & eodem elicit

Lachrymas cachinno. Frat. 1. Sed quid in tanto chaô

Sistere moramur? aula Gualteri novas

Noritis anhelat nuptias, & nos novæ

Servire Sponsæ? Pellicis iussa exequi?

Quotidianâ lege servitii dare,

Famulare pignus. Absit avertat Deus!

Fugam capesso potius. Ubi fuerit soror

Erit

Erit & sorori frater. *Frater 2.* hoc dudum meus
Mihi suasit animus ; fiat, imitamur, præ.
Frat. 3. Sed tuta non sunt cuncta, vigilanti pede
Gualterus instat, nostra fugitivas toga
Faciesq; facilè prodet. *Frat. 1.* Est facilis modus
Huic obviandi. Splendidas vili togas
Mutemus habitu, saepius rustica chlamys
Claram tegebat purpuram ; ut rusticus, ita &
Toga rustici ipsa est nequam. *Frat. 3.* at ubi versum putas
Erit abeundum ? *Frat. 1.* hoc verò suspendere jubet
Paulisper animum, nescio ad qualem soror
Migrarit orbis Angulum, an quænam patet
Hæc resciendi methodus. *Frat. 2.* En nosco virum,
Quem fama fulgi voce communi canit
Rebus futuris augurem, hic certum dabit
Desiderato fine potiundi modum.
Frat. 1. Eamus ergo veste simulata, virum

Petamus unâ. *Frat. 3.* Venio. *Frat. 2.* promptissimus eo
Frat. 1. Venerande Domine, signa ni fallunt fidem,
Vultus & oris habitus astrorum probant
Quod sis peritus. *Math.* Signa non fallunt fidem,
Ero, siveq; semper astrorum & poli
Probè peritus, quid cupis Cœlo augurer ?
Tempore venitis commodo, sine hoc nova
Facio Calendaria, facilis aderit modus
Vobis futura dicere. *Frat. 1.* Hoc unum licet
Rogare, quali Domina Grifeldis loco
Statuq; degat ? mortua ? an vivam trahat
Auram superstes ? quodq; fortunæ genus
Tandem futuros exuli excipiet dies ?
suspecta res est. rusticâ hac aliud latet
Teatum lacernâ. *Frat. 2.* Ne time, nil quod vides
Latet videndum. Curiosa mens inest
Pueris, futura scire pro magno locant
Pretio, bonoq;. *Math.* Fiat, edicam viam

Tenuit, patrisq; versus evasit lares,
Domo moratur patriâ, incolumem trahit
Hucusq; vitæ spiritum, brevi redux
Revocata cultu pristino intrabit thorum?
Frat. 3. Sed quando? *Matth.* Modicum temporis dicti fidem
Nostri probabit. *Frat. 1.* Gratias summas tibi
Deferimus, hæc si paucula aspectu beas
Munera benigno, suscipe, quod hortus tulit
Nostri parentis, pauculos fructus damus.

Math. Accipio, dicta certus eventus manet.

Frat. 2. Imus, beata fata tibi cedat polus.

Frat. 3. Ergò manendum, donec aspiret dies
Quô tam benigna fata confitmet Deus.

SCENA V.

Gualterus insidiosam viam Florinda audiens Or-
tello mandat securitatem itineris procurari.

Gualt. **S**Oleo regentum verticem magno parem
Similare Atlanti, nubibus neuter caret,
Seu quas superbæ Marte commiscet furens
Eurus, Notusquè, queisvè curarum incubans
Pondus coronis frontis infestat diem.

Talisquè nubes obsidet frontis meæ
Solitum nitorem, & tentat ignotâ viâ
Pulsare gravidâ nube mœstitia caput.

Aul. 1. Nî metue Princeps, umbra non quævis suo est
Infesta spæstro. *Gualt.* Fateor, ast timeo tamen.

Aul. 2. Bis timet & auget, sera qui citò timet.

Gualt. Bis cavet & aucta minuit, is qui citò timet.

Aul. 3. Est differendus. *Gualt.* Est quoquè fovendus, cupis
Securus esse, semper ut timeas, cave.

Et vestram amata pignora insolita tenet

Tristitia mentem. *Bland.* Nostra longè alia tuâ est

Tristitia Princeps, *Gualt.* Quæ ergò? *Rosin.* Modicum sed grave

Ta-

Tamen doloris vulnus. *Gualt.* Ediffere *Grat.* memor
Animo Grifeldis insidet. *Gualt.* fateor, nihil
Me simile turbat, sed quid? absente hac tibi
An aliquid unquam defuit? *Grat.* nihil. *Gualt.* Patrem
Me non habetis? *Grat.* Et patrem & fratrem, tamen
Matrem Grifeldem perdidimus. *Gualt.* aderit brevi
Quæ nos paterno stringet amplexus sinu
Alia Grifeldis. *Bland.* Non novam, veterem petit
Unanime votum. *Gualt.* Quam toro pepuli? *Rosin.* toro
Rursum resumē. *Gualt.* Est turpe, quod factum est benè
Corrigere velle. *Grat.* Turpius factum malè
Corrigere nolle. *Gualt.* Contumax! virum puer
Arguere tentet? *Grat.* facta si ipsemet puer
Iniqua facta judicet, virum puer
Arguere justè poterit. *Gualt.* Insolens, file,
Aut te docebo Principi dignè loqui.
Epheb.
Gualt. Dux magne, cursor concitus adivit fores,
Gualt. Quid fert novorum? *Eph.* nescio, alloquium petit.
Veniat, benignam propalam auditum dabo.
Jam nosco mens præsaga tristitiâ suâ
Quid mihi notârit, veniat, in quid quid mihi
Constans sedebo. *Cursor.* Principum magnum decus
Gualtere. Plenam amoris à Sponsa tua
Fero salutem. Mille prosequitur modis,
Sed ne sequatur, mille sibi prohibent viam
Remoræ moræq; publica viarum strata
Inimica prædis undiq; infestat cohors,
Prædatur, opibus spoliat, exarmat, necat,
Ut tuta sint itinera veniendi rogat.
Gualt. Teneo petita. Tu redux parem refer
Sponsæ salutem. Paria Gualteri Ducis
Repone vota. Vigile comitabor manu
Ut tuta sint itinera, defensæ viæ.
Veniat, & omnes propera seponat moras.
Ortelle! *Ort.* Princeps! *Gualt.* collige armatam manum,

Quam

Quam semper in te colloco, spem iterum loco
Fidelitatis. Perge. Florindæ comes
Servi & Minister. Tuta mihi veniat, age
Quidem es Grifeldis frater. Ort. Haud time, manus
Tibi semper aderit fida, securam tenes
Fidelitatem, jussa conficiam tua.

SCENA VI.

Ortellus cum Drosillo fraudem intertenenda Florindæ machinantur.

- Ortel.* Rosille! pulsa tympana, ad signa evoca
Martis cohortes. Sponsa meditatur viam
Florinda, tuta ut cuncta faciamus, Ducis
Imperia sunt. *Dros.* Et jussa tu exequi paras?
Ort. Cur non? *Dros.* Grifeldis frates. *Ort:* omnino sapis.
Jam vindicandi tempus, arripio data
Consilia Fraudi, sed parem spondes fidem?
Dros. Spondeo, fidelem Socius aptabo manum,
Ort. Perge igitur, aptos mente versabo dolos.
Civis fugiti. Valete dulcis patriæ optati lares!
Valete Cives! vosquè qui mecum pares
Focos paterno more coluistis mei
Quondam Sodales Zinzele & Pochele, & meo
Quotquot in amore prima tenuistis loca,
Linquenda sunt dilecta materni soli
Prædia, alioquè climate afflito viro
Tellus petenda. *Ort:* Amice quo pedes tui?
Gr. Quo pes sinister iverit, sine dubio
Dexter sequetur. *Ort:* Iudis, an verè paras
Abire? *Civ:* dubitas? Nonne cernis quām domum &
Omnia mea simul porto? *Ort:* video quām brevis
Tibi sit supellex. *Civ:* Est tamen pondus grave
Quod gesto. *Ort:* grave? non video, quid facile tuos
Gravaret humeros. *Civ:* non? sed ego benè sentio,

Paupertas mi frater, paupertas me gravat.
Ort. Adverto quo te sensa? sed quid vis queri?
Onus hoc ferendo sit levius. Civ: Ast sat diu
Fero, non tamen sit leve. Ort: patientia,
Patientia opus est. Civ: Quid mihi cum patientia,
Fert mea crumena semper hanc patientiam
Nec tamen in ullo melior apparet lucro,
Sed fare, quæ te fata depellunt tuo
Solo paterno? Civ: Fata quid multum rogas?
Gallus, is est fata qui nobis facit
Patria abeundi. Ort: perge meliore ac putas
Fructu sorte. Civ: pergo, sed quorum putas?
Revertere domum. Civ: quomodo? domum?
Avertat æther, cum mea vivere domi
Uxore? Ort: cur non? Nonne proba est foemina?
Si? proba foemina? experior satis,
Singulis noctibus peregrinatum it, sed per Caminum,
Proximè canonizabitur in patibulo.
Retro domum non pergo, quoquovis magis
Tecum migrabo. Ort: vita militis forsitan placet?
Civ. Potius. Sed ista sarcinæ cuperem prius
Eliberari. Ort: Modica quam tecum geris
Tua est supellex. Facile solvetur colus
Et plundra, siquæ est alia familiæ tuæ
Nullius etsi generis appendix. Civ: tamen
Quam modica quam sit, non modica certè mihi
Videtur, ut reliqua relinquam singula,
Hæc sola plundra quid putas? olim fuit
Unica modella, quando pro caligis stetit
Martius hic Narbo braccata gloria gentis.
Quid de muncrone? credis, an Abraham suum
Mactavit isthoc filium? Ort: facile negem,
Ut fatear, ipse hoc nescio, sed de sclopo
Certum est, quod erat in expugnatione Trojensi.
Rogo si vis mentiri, mensura melius,

Civ.

Fuit ne in usu tunc selopus? Civ: nimis es mihi
Subtilis? Ort: ad quid pectinem hunc tecum geris?
O nimis amate peccata, ò quot hoc mihi
Mater pediculos sàpè pexit. Ort: hem tace,
Accipe crumenam, tota sit pro te & tua
Simul officina, si meus fieri cupis
Miles. Civ: sit ergò, suscipio, modò tuus ero
Miles, sed audi, nil nocet, Pater meus
Est Suevus, & ego sanguinem & cor à patre
Hæreditavi Sueicum. Ort: nihil nocet.
Plures notavi milites, ego ipse ex patre
Simili genitus eram, & tamen qualem putas
Me esse militem? Jam plures lepores vocavi
Quàm omnes septem Patricii vestri cœperunt.
Benè est revertam subito, ut armatum decet.

Civ.

Dros.

Ort.

Dros.

Ort.

Habeo parata cuncta, quem versas dolum?
Dolum paratum teneo, da fidem & manum.
Manum & fidem, & si quod jubes ultrò dabo.
Sic ergo fiat, militum partem tibi
Per tesqua nemoris occule, ast partem obviam
Ducam ego Florindæ. Fida simulabo omnia,
Sed tu repente prosili, immuta tibi
Tuisque vester, ficta prædonum gere
Arma & tumultus, singam & ego pugnam. Interim
Tu citò Florindam manibus erectam meis
Tuo ligatam Marte captivam tene.
Alioqué porta. Dros: pulchra consilia placent.
Confide, nostra certa te manet fides.

SCENA VII.

Grifeldis Parentis Domo Exul in solitudine lamentabunda à satyris recreatur.

Porto doloris pondus infelix parens!
Pondus & amoris, quale sibi simile tulit

Troja.

Trojanus Heros, quando per adustas domos
Sui Parentis tergori imposuit pius
Vitam levator Atlas. Ita voluit DEUS,
Ut hoc potente restet ex aula unicum
Vita levamen. Quamquè non novit parens,
Natam, parentem nosceret soboles suam.
Grifeldis, ast quo vota, quo curas agis?
Nescis favorem Cœlitum, affligi, pati,
Hæc sunt Olympi munera, cui omnia fluunt
Ad vota, ratò littora beatæ attigit
Felicitatis. Gratias reddo tibi
O Sponsus animæ Christe, Tu scis & potes,
Si vis favere Christe, stat tuo mea
Nutu voluntas, tu jube & da quod jubes.
Exosculabor, quidquid insinuat tua,
Nam tua voluntas velle nisi bonum nequit.
Ah monstra mater! Monstra nos versus ruunt.
Noli timere monstra, nil probis nocent.
Cornu minantur. Non vides? Grif: video suo hoc
Gestro favores deferunt. Am: sunt Dæmones?
Non, sunt Alumni nemoris, huc illuc vagi
Satyri. Am: foras en prodeunt. Grif: locum volunt
Aptum Chorcis. Non metue mecum subi
Antrum, licet in inde conspicere jocos.

SCENA VIII.

Ortellus venit ad Florindam.

Tandem solutâ mole, quæ simile diu
Mihi expertenti fervidas nexit moras,
Non secus ut orbam pondere indemnem ratim
Isthic beato littori inservit dies!
Dies beatitatis optatæ novus
Bajulus & auspex! candidis dignus notis,
Quem det character, quemque ne mente excidat

Omnis vetustas vindicet. *Panicus.* Dies tuae
Aurora lucis cuius exortu tuis
Fastidiosæ sortis extracta tenebris
Augusta Sponsa ad publicum emergis Thronum.

Flor. Dies amoris prodroma futuri, sacer
Interminandi gaudii anteambulo dies.

Sum Sponsa, mihi jam sufficit, viduo statu
Emancipata. Sponsa Gualteri? hoc magis
Titillat animum; hunc unicum exspecto diem
Quo me petito devehat in'aulam duce.

Krit. Non emanabit. Fallor, an de illo foris

Audio loquelas? *Flor.* i, vide. *Krit.* sic est, suus
Adest Minister, militum validam trahens
Secum cohortem. *Flor.* Veniat, alloquium dabo:
Jam plus beata vivo, nam citior meo
Sponso affutura, vota benè vertat Deus.

Ort. Serena Princeps, cuius illustri domo

Dii laborant, & perennantem diem
Nunquam nepotum Sole morituro parant.
Plenas amore literas mittit tuus

Gualterus. *Flor.* Ubi sunt? *Ort.* Accipe. *Flor.* I, citò perlege.

Krit. Florindæ amatæ conjugi, *Flor.* ô telum grave,
Vulnusq; amoris mutuum! nomen meo

Nunquam eruendum corde, Cor quamvis mihi
Sinu eruatur. *Flor.* Ast mihi è sinu rapit

Cor simile verbum. Primam adhuc absens tibi

Scribo salutem. *Flor.* Mille jam misi memor

Sponso salutes. Mitto, quæ in tutas vias

Tutentur arma, quiq; tibi fidus comes

Adsit, Ministrum; vive benè, vale & veni.

Flor. Veniam, valebo, vitâ sine te sed mihi

Mortuâ, prius non vivo, quam vivere tibi

Gualtere, superi, quod brevi spero, dabunt.

Benè,

Ort.
Benè, tam auspicatum nuncium hospitio interim
Excipite lauto, munus & tibi & tuis
Ortelle, mittam subito, fac nullis moris
Impediar, ubi licet, illicò pergere placet.
Servire jussus adsto, tu impera, sequar.

CHORUS PRIMUS.

Hymenæus
Hymenæus dormi-
entem a-
morem in
furorem
transvertit
Qui evig-
lans se ar-
matum mi-
ratur, affe-
ctus suos
in subsidiū
evocat,
à quibus
primo nō
agnitus
luditur, vo-
ce tamen
proditus
adjuvatur.

Amor.

Non nautam unus fluctus,
Nec fidem unus luctus
probavit sat.
Is tandem amor, duras
Post mille mortis curas
qui adhuc stat.
Amare inter jocos
Bellare est ad focos
hoc quivis scit.
Si amas debes scire
In mille mortes ire
an ludus sit.
En ipsa insidijs favet
Dum somno oppressa nil pavet.
ibò Martisq; ferocia
Nil cogitanti dabo insignia.
Quid hoc?
O cœli benigni
Quæ Martis indigni
Nos arma laceſſunt?
Ubi sum? ah ubi vivo, quo me
Furor impulit?
Egone Amor?
Dulcis illa fax amantūm?

An ferox furor

Eumenidum pugnantum?

Quid: enis & bella?

Accendor in bella?

Non sum amor, sed sum furor

At ubi diræ manetis iræ?

Non sum furor,

Irasci nescio,

Sum blandus amor

Ensesq; paveo,

Huc huc affectus, fida capita,

Ah ubi estis? ferte auxilia,

En vester amor?

Fit totus furor,

Et tamen nescit quid furere sit.

Tune noster amor! pro! quantus horror!

Non es amor, sed cauaso

missus payor.

Pellite, stringite, necsite furiam.

Dic ubi est amor? quo eum
abegisti?

Sum vester amor, foris quidem

sum hyena

Intus tamen sum amoena,

Ite, venite, aspicite cor.

Tune noster amor?

Q torva furia!

Pellite pellite furianx.

Sum blanda gratia

Ite, venite, aspicite cor.

Tace, obmutesce impie,

Aut perimam te.

O furor crudelis! o astus rebellis!

Affectus 26.

Affect. 2.

Affect. 3.

Amor.

Affect. 4.

Amor.

Affect. 5.

Amor.

Tuo

Tuo livore , meo dolore

Prostratus jam sum.

Non sum furor , sed sum amor.

Ite , venite, aspicite cor.

Est noster amor. Heu quis te furor?

Hoc dolo lusit? armis inclusit?

Parce nocenti crimina flenti.

Ludus sibi sunt amantes,

Nec sine re,

Jam surunt altercantes,

Jam querunt se.

Sola tamen sinceri

Amoris dos,

Quæ constat , Martis feri

Dum sœvit eos.

Sola tamen sinceri. &c.

ACTUS SECUNDUS.

SCENA I.

Cornes Panicius , Florinda , ejusq; Frater (quem Kritomandem dicimus) in comitatu Militum suâ opiniōne securi ab erumpentibus insidiis in sylva opprimuntur , sub confuso utrinque conflictu , Florinda abducitur , Kritomandes ut saluti consulat , habbitum mutat , in quo non agnitus à Panicio rursus impetratur .

Droſſil.

A D furta qualis prodit insidiis vafra
A E nemore vulpes , talis in medium dolo
Instructus exco. Quam dēdi Ortello fidem

Im-

Implebo factis. Véra amicitiae dabo
Indicia. Nam si multa spondes, & nihil
Servas, amici nomen indignè geris.
Huc fida Martis pectora, Cohortis meæ
Conscripta capita. Pauca mandatis dabo
Fidemne vestram teneo. *mil.* 1. jam nosti tuos.
Tenes, tenebis semper, in avernum simul
Tecum ruerimus, *Dro.* fraudis at agenda est mihi
Vobisque scena. *miles* 2. militi, jam scis, parum
Est conscientiæ, fraude vel justis agat,
Parum ille curat. Nullus est illi DEUS
Præter crumenam, perge seu fas, seu nefas,
Tecum cademus, stabimus, quod vis jube.
Fiat, jubebo. Fida sed justis volo

Dro.
Obsequia *Mil.* 3*tius.* dubium pone, fidissima. Agite
Ergo, propinquam Sponsa meditatur viam
Florinda, tuta pergit Ortelli manu
Tutante turmâ tempus est veterem novâ
Nunc vindicandi conjugem, arcenda est toro
Florinda. *Mil.* 4. Justa Domine meditaris, vetus
Thalamis abacta, scandat ut thalamos nova,
Nobisque dedecet, imperet, prompti adsumus
Ortellus ergo facile consilium dedit

Mil.
Dic quale? *Ort.* vos ut inde & hinc tectis viis
Per tesqua nemoris oculam, ubi primum nemus
Simul subibunt, ficta prædonum ut geram
Arma & tumultus. Bella defendet manu
Et ille ficta. Media dum partis utraque
Fervebit ira, manibus creptam suis
Mecum Florindam vinculis collo gravem.
Ducam ligatam. Præda vos ingens manet.
Aurum, uniones, reliqua quæ Sponsam novo
Compsere vultu. *Mil.* sapida consilia placent
Et en propinquam suspicor, quivis suâ
Statione sistat, primus assultum obvius

Dro.

Ten-

Tentabo, alaci mente sequimini Ducem,
Quid hic locoruni? siste quam primum pedem.
Quid nos moraris? liberam patere viam,
Ad arma socii, transitum inimicus negat,
Ad arma socii. Cede. Ort. non cedo. Mil. peri.
Prius peribis. morere. Mil. mactabo. Præd. crepa.
Invisi latro. Præd: pereo. Mil: purpuream evoma
Animam scelestę. Mil. siste vel mucro meus.
Huc huc sodales. Krit: fugio huc fugio miser,
Ubi sum? quis iste locus? ubi socii mei?
Dura es Noverca, dura sors quo me rapis?
Tam vorticoso turbine? ubi frater meus?
Solus relinquo: Perditum nemo juvat?
O Astra! Terra, Pontus, & quidquid super
Quod innocentē ferre solamen potest.
Ah subvenite perduto! tutior eo
Hac veste tectus. Fraude vitandum est necis
Præsens periculum Mil: cæde. Præd: Trucida. Mil. Neca.
Nectum recedis. Mil: Dite prognatum nefas,
Quod picea vomuit viperā, Cocytī lacus,
Trifauxque stygiæ mamma lactavit canis.
Quis hic scelestę? siste da vietas manus.
Ah parce! Pan: morere, Krit: stringor ô fas ô nefas!
Figat medullas mucro, Krit: nil merui! ô scelus!
Succumbe, vel te tartari immittam specu.
O Parce amice, sum Kritomandus comes,
Tuus en vide. Pan: Deus! horror attonitum quatit!
Est Kritomandus, innocens testor polum
Ensem vibravi, parce, si dubitas féri
Pectus patescit, confode. Krit: insontem fides
Amorque noster Frater errorem facit.
Sed cur in ista veste? Krit: mage tutam fore
Fugam putabam. Pan: Perge non time, pari
Ardore quidquid obvium, dabimus neci.

SCENA II.

Miles fugitivus deplorat commilitonem suum eo
acerbiss, quod in iniqua causa ceciderit, justisq;
ei solutis in aulam properat ad detegendam
Gualtero Ortelli perfidiam.

Miles.

Quis hic tumente vulnero infelix humum
Mordet sodalis? Fallor? Iest meus? meus
Certè est Lyciscas! Chare Frater mille sarcinibus
Amplius amate socie! quo tristi jaces
Fato peremptus. Loquere esne mortuus?
Nihil teponit. Audisne, esne mortuus? dic mihi
Sincere, nihil vult loqui? Si non scis loqui,
Saltem da signum aliquid vel pede vel manu,
Nihil. Lycisca propino tibi in sanitatem
Nostrum Stephonium, superi. Jam verè credo
Illum esse mortuum, nam semper alias responsum
Dedit ad similes interrogations. Ah Lycisca
Ergo es mortuus? Ah cadite lacrymæ, cadite!
Frater meus mihi est mortuus, gaudium, dimidium mei,
Verè Frater, sine quo nec ego nec ille
Sine me gallinulam minimam rustico furari
Volebamus, individuus comes, quotiescunque
Ille in asno equitare debuit, me suum pro
Solatio socium habere voluit.
Verè amicus usque ad aras. Nam bis ambo
Stetimus sub magno patibuli altari, simul
Et semel suspendendi. Et jam sine me
Mortuus es, & forte sine lux sine Crux.
Lycisca, nonne promissimus, quod alter alteri

In agone aſttere
Velimus. Quare me non vocasti?
DEUS ſcīt, quo jam fine me
Perrexiſis. Ubi habes lagenulam? forte adhuc
Tibi in tempore feliciter ad tumulum appreſari
Poterō. Pauper Diabolus! nec guttam habet
Intus, ergo ita ſiccē debuixi mori, infelicissime
Bipedum. Et quid mihi pro hæreditate reliquisti?
Videamus tuas dvitias. Quid hic?
Est Pamphilius. Om̄inō hoc laudis habuit meus
Lycicas. Nunquam fuit otiosus, occupabat ſe ſemper
Aut cum cantharo vel cum Pamphilio. Quid hoc? hic eſt canalis
Militum manna pro fame & siti, ſaltem hoc habet
Solatii miles, quod plerumque fumo vivere poſſit.
En militum epulæ, panis nigrior terrâ, duro ſilice.
Durior. Nihil amplius invenio. Verè dives, qui facile
Manu apertâ omnes tuos theſauros portare potuifti.
Sed nihil de numulis. Nihil, non miror, nimium enim
Fuit avarus, hinc quidquid habuit abscondit in cellariis.
Quam felix mors, verè cogito etiam ſic mori. Quid ſupereret?
Ergo te ſepeliam, habes hoc ſolatii, quod nullus melius
Sciat locum, in quo libentius quiesces, quam ego, nam
Si qualis vita, mors eſt ita, in bene humida terra
Te faciam tumulari. Veni ergo chare frater, ultimum
Obsequium dabo.
Sed vindicabo, rieſt Princeps dolos,
Qui te necārunt, pereat Ortellus tui
Author ſupremi funeris. Solvam nefas.

SCENA III.

Panicus & Kritomandes cum paucis ſuorum ſpem
inter & metum ab Echo docentur, quid ius agendum, quibus ſe
rurſum adjungit Ortellus, ſuamque perfidiam dolosè excuſat.

Pan. R Equirō quam plus diligo vitā meā.
Florinda! ô Florinda, dic quis te lacus,
Spelunca vel quæ detinet! faxit Deus,
Ut rēsciam, non fēnari horreo lares,
Pro te st̄ibibo, quidquid indiderit amor.

Krit. Soror misella, vincula & jugum grave
Perferre mallem, quām tuo optato soror
Carere vultu. Pergo quō pietas vocat,
In servitute gestiet frater comes.

Pan. Solvuntur in aquas lumina, & tristigenæ
Humore turgent; quandō sum memor tui,

Echo. Oro. Krit. Quid hoc? Dea vallium nobis loqui
Vult Echo, quæso audite. Echo, abite. Pan. nos jubet
Abire, sed quo non docet. Amat Musicam
Hæc Dea: Noille tu aggredere negotium
Deamquè cantu provoca.

Noil. Dea vallium te invito. Echo, ito.
Ah ostende, Ech. tende.
Mihi sollicito. Ech. cito.
Sed quo pergam audin. Ech. in.
Ah quam in caulam. Ech. aulam.
Heu portenta. Ech. tenta.
An erit certamen. Ech. tamen.
An infelix. Ech. felix.
Dea non falleris. Ech. eris.
Hæc iussa sunt Deæ, ito, cito
tende in aulam,
erit certamen,
tenta tamen,
felix eris.

Pan. Nos benè jubet,
Sperare fratres Echo, totus itineri
Accingor. Astra perditam spero dabunt
Eliberatam vinculis. Krit. faxit Deus.

SCENA IV.

Gualtero in vicino nemore Florinda occursum
exspectanti occurrit Menaxes miles cum mortuo, audit ab eo
fabula seriem, destinat Tariffum.

Gual.

Socii Jocorum, vosquè nemorosæ domūs
Virides alumni, quando sic cœlum favet,
Dum nemore sponsæ transitum expecto meæ,
Agite jocosos interim inducite choros.

Ven. 1.

Proni venimus. Quod lubet, jube, Ven. 2. tibi
Parere jussus quem vides coram chorus

Ven. 3.

Nil obsequendo majus in votis habet.
An præda vestras aliqua ditavit manus?
Ursulus amœnus, mille nugis & jocis
Animal peritum, si faves juncto pede
Dabimus choream. Gualt. Faveo conjungite choros.

Saltus Venatorum.

Placuit chorea, seria hodiernum negat
Agenda tempus; ite lustremus nemus.

Forsitan Olympus obviam sponsam dabit.

Quis iste Latro? Sistite alloquium peto

Auguste Princeps, copiam mihi si dabis

Plus te alloquendi, paucula profabor, tibi

Multum auspicata. Gualt. loquere, concedo locum.

Liberè loquendi. Men. sum tuus miles, tuæ

Socius Florindæ conjugi incessi obviam.

Meæ Florindæ? ubi moratur? an brevi

Transibit isthac? jam satis moræ traho

Ut obviaret. Men. Magne Dux, frustra manes.

Alia Florindæ est alea, nec sponsum suum

Facilè videbit. Gualt. Quid jocos seris? Men. loquor

Seria. Gualt. Quid ergo fare, quid vocem præmis?

Captiva vinclis squallida in nigra sedet

Abdita caverna. Gualt. Capta prædonum jugo

Mil.

Gual.

Men.

Squaleat ! astra ! sed quid Ortellus ? Men. loqui
Timeo. Gualt. Volo loquaris. Edissere, mea
Imperia mandant, Men. fraude quid multum nego ?
Quem jam vocabas capta retinetur specu.

Ortellus Author sceleris. Gualt. invisum nefas!
Maledicte nebulo. Perge quis captam tenet ?

Men. Non prædo, sed Drosillus. Gualt. an etiam reus
Drosillus ? Men. ita, consilia nam sequitur data.
Simulavit hostes, iste, simulatâ viam
Stipat cohorte. Ficta dum ultravis manu
Certatur ira. Manibus Ortelli (dolus
Sic voluit) eripuit Florindam, dein gravi
Vinclo ligatam carcere includit ; fugit
Ortellus inde, quotquot & secum viros
Habuit, vagantur varia per Sylva loca.

Gual. Sacrata furcis capita, cerbera specu
Prognata monstra, pestis Eumenidum, dabo.
Quæ promeretur debitæ vestrum scelus

Tormenta poenæ. Jussa confidere mea
Para Tariffe. Tar. : jussa confeci tua
Semper Minister, fidus. Excipiam, jube.
Contrahe phalanges militum, fidum magis.
Exequere jussum, carcere creptam tuis
Tutare manibus, proximè & nostræ invehas
Anila Florindam. Tuq; Dorinda manu
Stude coactâ perditum in vincula tua
Trahere Drosillum ; ast tu accipe arratum tui
Munus laboris. Dona bene meritos decent.

SCENA V.

*Grifeldius paternâ domo pulsa in Urbem revertere
meditatur.*

Grif. Quoniam anfessa fugitivo tuos
Sequar curiales Phæbe ? nec fugiens modum.

Sibi ponat error ? semper exilio vagata
Quæram quietem, nullus errantem locus
Viduam relictam nulla suscipiet quies ?
O sortem acerbam, sive nos fulvo tegat
Atrore, mundum sive purpuream invehat
Aurora lucem, nulla mihi pax aut quies,
Diurna nox molestat, & noctem dies.
Quæ fata me ? quis avibus infaustis Deus
Ad Conjugales egit incautam faces ?
Quid fles amata Mater ? Grif. Ah fili, meæ
Vitæ levamen, cur fleam nescis, tuum est
Hoc innocentis præmium ætatis pati.
Patiq; te nescire. Fili ergo m'cum
Leva dolorem. Amor. Mater ah quod vis jube.
Aliquid mihi cane. Am. Si jubes. Grif. jubeo, incipe.
O vocula scelere pura ! O angelicis choris
Socianda Siren. Amor : Mater, ubi parens ? dix
Jam non videbam. Grif. vulneras Fili, mei
Cordis medullas, si patrem cernere cupis,
Aspice sub Astra, hic omnium residet parens,
Sed quid vagantenemora perlustro fugâ?
Seclusa Patris æde, ubi figam pedes ?
Relinquo sylvas urbicas visam domos.
Servire præstat infimæ ancillæ loco,
Quam inhospitales nemoris incolere lares,
Quo plus propinqua tanto vicinum magis
Gualterus habeat sceleris admissi nefas,
Amorille perge. Amo. quo. Grif. Domū. Amo. ad Patrē. Grif. i. citō.

SCENA VI.

Gualteri & Grifeldis Fratres, ut ei redditum
in Aulam inpetrent, fingunt ejus nomine litteras, quibus in eam
vel Ancilla admitti rogat.

Salvete amore mutuo nunquama satis
Nobis ligata pectora. Fid. in pares cat

Reci-

Reciprocati amoris amplexus salus.

Gratilus. Quâ sorte lâti vivitis? *Rosinus.* quod vel genus
Trahitis Jocorum? *Pastillus.* Qualiter merso die
Vivitur atratâ nocte? *Justillus.* Vel vidua viro
Lugubre jocatur Sponsa? *Ros.* Vel sobolem gemens
Quærit Leæna? *Past.* talibus nostra est ferax
Jocis juventus. *Just.* Vivimus vitam nece
Multo graviorem. *Ros.* Quot dies, tot par stygi
Mæroris umbra, quot moræ, tot sunt feri
Horæ doloris, nulla vel pax vel quies,
Vel inquieto pectore malaciæ locus.

Pastillus. Mergimur, opaco qualis extinctum peplo
Solis diurni nocte se immergit jubar.

Justillus. Utinam resurgat æmulo exortu dies!

Rosillus. Hæc nostra poscunt vota, solicitant preces.

Ah surge clamant, surge felici caput

Radiate Titan, cuique ferali juba

Ad moesta tristis luxeras dux & comes

Rursus reactis luminis tui rotis

Revehe in cupitum fratris aut thorum aut domum

Morillus. Placent amoris signa, quo nostram pië

Flectis sororem. Qando sic nobis simul

In paria mentem studia solicitat amor,

Nullusne superest dicite juvandi modus?

Si nostra placeant sensa, consilia dabo.

Loquere, secreta sèpè sub juvene latent

Consilia, nulli facile quæ occurrant viro.

Fid. Fingamus animo litteras scriptas manu

Ros. Grifeldis. apta judicas. *Grat.* sed quis tenor

Sit litterarum? *Past.* supplici veniam petat

Voce redeundi, misera fortunæ statum

Proponat oculis. Non Thorum aut Thronum expetat,

Se malle scribat insimæ ancillæ loco

Colere culinam, dummodò aspectum sui

Semper adamati ferre concedat Ducis,

Sanè

Rof.
Mon.

Sanè movendo commodus cordi stylus.
Quis par Grifeldi scriptor, aut nostrum pares
Efformat illi litteras? *Just.* similem exāro
Ad omnem amussim. Phlind. scriptoria penus
Adsit. *Mon.* Morare, ego interim mente capiam
Scribenda. *Just.* Habeo parata. *Mon.* sic ergo incipe:

Gualtere Princeps Magne. Non dico ut prius
Dilecte Sponse. Veneror Imperium tuum.
Consorte quo me Principi indignam thoro
Adjudicasti, dignatam celebri Duce
Non sum marito, sufficit parva locum
Intrem culinæ, serviam: ancilla lubens
Obibo munus. Patria exclusa ex domo
Quo me revertam nescio, ni aliquem fuge
Reduci quietem tribuis, & asyli locum.

Fid.

Scripsisti abundè, ni cor adamanti gerat
Simile, movendo ferreum aptâsti stylum.

Just.

Benè vertat æther cœpta. *Grat.* Deponite metum,
Non vana nuper augur auguria dedit.

Quando reddituram rursus in pristina mihi
Est auguratus. *Past.* redeat ah faxit Pölus!

Mon.

Imus, valete. *Fid.* Gratias agimus, vale,

Mon.

Sint tecta quæ transegimus. *Fid.* sunt, non time.

SCENA VII.

Florinda in specu deplorat miseram sortem
suam, ex qua oppressis improvisè vigilijs Tariffus eam liberat.

Mil.

C Antabo mihi laudes
emerito.

Fam.

Non satiant me laudes,
esurio.

Mil.

Sum vir ut scitis magnus,
non datur major me,

Fam. Stultus, qui laudat se,
Mil. laudas me.
Fam. Te te, Stultus qui laudat se
non datur major te.
Mil. Ja me.
Fam. Ja Ja te.

I.
Mil. Ich fürcht kein Schilt kein Degen/
Fam. Rein Pockelhauben/
Wer wol ein Narr deswegen/
Der dis soll glauben.
Mil. Alles was fridlich ist /
Verjag ich in ein Witz.
Fam. Der Degen hat kein Spitz.
Mil. In ein Witz.
Fam. Witz Witz. Der Degen hat kein Spitz.
Du noch Verstandt noch Witz.

2.
Mil. Der Feind der hats empfunden/
Wie schwer meine Hand.
Fam. Dasz reden deine Wunden
Dein Spott und Schand.
Mil. Drey Vier auff einen Hieb
Seind gfallen von der Höch.
Fam. Merckts wol / Leisz oder Flöch.
Mil. Von der Höch.
Fam. Höch höch / seynd gfallen von der Höch.
Merckts wol / Leisz oder Flöch.

3.
Mil. Schau Bübl redt sein züchtig/
Sunst helf dir GOTT.
Fam. Dein Hirn ist heut nicht gwichtig
Wegt nicht ein Loth.
Mil. Respect gib / wies gebührt / oder
Beym Schlaperment/
Fam. Ein Narr bleibst bis ans End.

Huc ergo diras sortis invisa vices
 Recidit Florinda Sponsa Gualteri, ut Ducas
 Captiva fieret, quoque sponsali annulo
 Erat liganda, vincla prædonum gerat?
 Ubi es nefande corporis nostri proce?
 Gualtere sic me tutam ab insidiis viæ
 Esse voluisti? Trux Tyranne, atrox malum!
 Ut pœda fierem furibus, & solvam nece
 Quem tibi vovebam Spiritum. Date ah date
 Date pugionem. Ubi est Draconium caput?
 Quid anime trepidas? quid times? morere, crepa!
 Nefas scelestum. Video. Vel inanis mihi
 Illudit umbra? Somnio, non est reus
 Gualterus, ille furcifer averno satus
 Ortellus ille fraudis invenit scelus.
 Sed quando dabitur Sponse conspectu tuo
 Frui Florindæ? Sponse! prædonum jugo
 Non vindicabilis? sic amas? hæc est fides?
 Tuis mihi data litteris, jam nosco te.
 I, lude mecum, lude, si necdum satis
 In me furebas, tenuis est meæ super
 Vitæ misellæ spiritus, quando placet
 I, perforatis ultimum exhauri fibris.
 Sed quid lacesso murmure incassum polum,
 Deliro rursus, veniet, haud metue, tuus
 Te vindicabit. Ah veni tandem veni
Gualtere vindex! Tarif. Quis vocat? Flor. veni ah veni
 Florinda clamat. Sinite cerberei canes
 Sinite. Miles. quiesce quid furis? quorsum putas
 Tibi esse eundum? Flor. Sinite, Gualterus meus
 Instat propinquus. Miles 2. Nostra captiva es, tace
 Gualtere Sponsam vindica. Tarif. ast ubi lates?
 Quærimus inanes. Flor. huc foras prodi foras.
 Maledicta Ditis monstra constringite canes,
 In frusta scindite bestias. Miles 1. Pereeo. Miles 2. peri.

Tarif.

Florinda prodi, pone captivæ jugum.

Sum liberator carceris, tutor viæ.

Flor.

Ubi sum Florinda, magne Dux fac me tuis

Genibus reclinem, gratias quas dare decet

Tribuere. Tarif. surge, luderis inani meæ

Formâ decore, venio submissus tibi

Viæ Minister. Flor. Quanta dilecti fides,

O sponse magnes cordis, en suscipe tuam!

Tarif.

Augusta Princeps falleris; sponsum tuum

Non intueris, non tenes, aliis tuos

Gemitus revelas. Surge. Flor. Gualterus meus

Non ergo loquitur? Tarif. non, tuus loquitur tibi

Famulus Tariffus, Grif. parce nam facili viâ

Errant amantes, coecus est quisquis suos

Sequitur amores. Quamlibet lucem, suum

Diem auguratur. Fida famulatûs tui

Auxilia laudo; sequere Gualtero tuo

Me siste tutam, nullus ingratam dies

Me tibi tenebit, digna tibi merces ero.

Tarif.

In mille pergam funera, ut tutam meo

Tuoq; amatam conjugem adducam Duci.

Dros.

Drosille, pessimè agitur; insidiæ tuæ

Facilè patebunt, quidquid occultum latet,

(Sic vera cantat fabula) in clarum diem

Tandem patescit. Fugio, quid etenim mihi

Agendum restat: hinc illinc vagus

Ibo, redibo, donec in veniam mea

Qui deprecetur scelera, nam nullum fefas

Est ita tremendum, quod suo, si offers lucrum,

Caret Patrono. Haud primus absolvat reus.

CHORUS SECUNDUS.

Amor. 7.
Hymenaus.

H Eu fugio! fugio!
Adeste furiajuvate me,
te superi percant.

Ah

Amor 2.
Hymenaeus.
Amor 1.

Ah juvent me.
Jam jam solus peribis.
Amor crudelis,
Cur hic me pellis?
persequeris me.
Quæ vel in duris.
Fortunæ curis
colebam te.

Hic est scelestæ.
Nulli infesta, heu me!
Siste, vel ego te.
Hoc sit amare,
Arma versare
Et funera.
Ah tandem diras
Depone iras,
Et pacem da.

Amor 1.
Amor severe
Quid tandem ferre
Post tot dolores
Et amarores
Jubebis me?
Ipsa jam vita
Est fastidita,
Inter extores
Finge errores
Et odit se.

Hymenaeus.
Ambo.
Fides Con-
jug.

Adeste furiæ, nocentem stringite.
Fugiamus, fugiamus.
Pone modum furori
Hic locus amori,
Non furiis est.
Cede, cede furori
Non locus amori
sed furiis est.

Fides Con-
jugalis.

Apage vel ego te!
Quæ scena rerum?
Quod hoc spectaculum?
An cerno verum?
An est hoc somnium?
Non est somnium,
Triumphus est amantium,
Hæc nempè amoris scena
Dura perpeti.
Quæ tamen purissimi vena
Semper gaudii.
Qui cupit amare, non fugiat fletum,
Non sunt lachrymæ,
Sint licet amaræ, mox faciunt cætum,
Sed sunt gemmulæ.

2.

In falso nascitur mari
Pulcher unio,
Firmatur in turbido chari
Cordis statio,
Consumptas quas furor putabit, triumphant
Charæ animæ,
Et pulchrâ labores exhaustos coronant
Lauro gloriae.

3.

Durate in rebus adversis
Fida pectora.
Mox erit, qui lacrymis tersit,
Dabit gaudia.
Post nubes quas patitur pulchrior cœlo
Sedet Canthia.
Accepta post vulnera lætior bello
Venit Laurea.

Finis Chori Secundi.

ACTUS

ACTUS III.
SCENA I.

Ariiffus in Panicum & Kritomandem incidit,
sciscitur ex Ortello novam Sponsam, dolosas-
que ejus excusationes adducta Florinda convincit. Cui
Ortellus supplex accidit, & multis irritò tamen grati-
am quarit.

- Krit.** **M**ilvus bidentem sequitur, & das Leo,
Canisque leporem, solus homo homini lupus.
Ort. Hæc acuit animos vita quæ indecori solet
Sine hoste torpere otio, qualis suo
Fluxu, refluxu qui caret rivus, tacet.
Tar: Quis DEUS amicos in meum vultum dedit?
Kritomande salve. **Krit.** vive pars melior mei
Tariffe, quid te concito huc rapit pede?
Mandata nostri Principis, quibus jubet
Florindam adesse totus impatiens thori.
Gualt. Ubi illa, fors præcessit, an sequitur? dolus
An ludit aliquis? **Ort.** Paret, haud ludit dolus
Sequiturve, calidos cernis & torvo igneos
Calore vultus & inde quid factum lege.
Hæc dextra, gladius iste sustinuit globum
Tota irruentem turbine. **Tar.** superi quid hoc?
Vim fecit aliquis? **Ort.** adde, Florindam tulit
Ex manibus istis, pectori eripuit, cui
Totam implicatam tela per & ignes furor

Tar. Prædonum , & imum nemoris abripuit sinum.
Itane caput fidele ? Florinda ! huc mea
Florinda ! *Flor.* Presto est jussibus , quid mō petis ?
Tar. Hæc illa torvo rapta prædonum globo
Cito in catastas. *Ort.* Parce ! *Tarif.* num veniæ locum
Sperare possis ? perdite , infamis latro
Abripite monstrum in carceris specum ultimam.

SCENA II.

Gualterus memor abjectæ fortunæ Grifeldis literas
ejusdem nomine à fratribus confictas accipit, eam-
que acciri jubet.

Gualt. **I**psa hæc Grifeldis litera & manus meæ est,
Quid poscit explorabo , quod coram nequit,
Stimulatus ignis crescit ; at major malis
Amor resurgit , si tamen verus fuit,
Verum esse constans coniugis fides docet
Per tot probata Sortis afflictæ vices
Lusum est abunde , Redeat & veterem ambiat
Consors maritum. *Fam.* Nuncius tuos petit
Qualtere vultus. *Qual.* Adsit , & sua explicet
Quæ jussa portat. *Nune.* Magne regnantum decor
His tibi Grifeldis literis prona accidit,
Ipsa accidisse supplice ubi nequit genu.
Gualt. Ipsa hæc Grifeldis littera & manus meæ est,
Quid poscat explorabo , quod coram nequit
Interprete pius calamus expromet notâ.
Grifeldis ! unus conjugis Qualteri amor ?
Grifeldis unus pectoris magnes mei.
Et flamma flammæ ! fabulam tandem exue
Amor severus : qualis O qualis rogat
Undante lacrymis literâ , ut parcam pius
Sibi innocentî. *Sævijsti jam satis*

In Innocentem , morte quâsi suâ tuos
Testantem amores : mollit & tigres amor ,
Et flamma ferrum mitigat , Chalybem focus ,
Et marmor undæ : siquæ jam foret nocens
Hæc unda pectus rumperet , & iras amor .
Redeat in Aulam : quando non nocens abest .
Grifeldis ! o' Grifeldis o' semper mei
Fax Dulcis animi ! Sic inundantes feram
Ego siccus oculos ? o' Grifeldis quis meo
Vel nunc reponat conjugem charam sinu ,
Quis has in ulnas neclat , & totum sibi
Qualterum amore . Chara famulantum manus
Ite , & Grifeldem quærите , ut nostram Ocyus
Redeat in Aulam . Dicite ancillam meis
Desideratam nutibus , crescit magis
Quo ventilatur amantium focus magis .

SCENA III.

DRosillus capitur in foro , ubi etiam Grifeldis inventur , & in aulam revocatur .

Grifeldis est quærenda , quæ terra exulem
Quæ maria reddent ? sâpe quod nequijt labor
Casus dedere , fortè se feret obviam
Nec cogitanti : Si stet è placito Deum
Mox reperietur . *Grif.* Serta num Dominis placent
Quæ flore pulchro pulchrior junxit manus ?

Frat. I. Nil cum coronis floridis , tecum mihi
Nihil , alia est quærenda , *Grif.* Fors nota est mihi (petit
Quænam hæc ? *Fr. I.* Grifeldis . *Grif.* & quid ? *Fr.* hanc suæ
Qualterus aulæ . *Grifeld.* Nonne proscriptam toro
Exesse jussit ! *Frat. 2dus.* jussit . At rursus sibi
Statuit adesse . *Grif.* sicne ? sic Deus solet
Curam innocentum gerere , ne totos ferox

Invidia tumulet, *Frat. 1.* o' Deus ! Primus quid te color
Fugit, an es ipsa ? *Frat. 2dus.* lingua, vultus & oculi
Referunt Grifeldem. *Frit. 3mus.* Talis in genis pudor
Sedit rosarum, talis in labris favus.

Fatere, num Grifeldis es ? *Grif.* quondam fui.
Nunc exul, & vix tenuis umbra sum mei.

Frat. I. Grates Tonanti, Surge, quæ pressit modo
Te mox Severi turbinis reddet brevi
Augustiore gloriæ cinctam die.
Mecum modo aulæ, teque Gualtero refer.

Satelles. Quonam ille tandem furcifer lateat loco
Drosillus ? ille publici pestis boni ?
Cito, cito calles premit, nè cassem evolet
Optata præda. *Dros.* Quis Deus, fugæ viam
Præscribet ? hostis undique paventem premit.
Et quod malorum maximum, prodor habitu,
Vultuque. Vester exuam, & novus Nova
Drosillus apparebo sub larva togæ.

Merc. Mi Domine quanti vñnit hæc vobis toga ?
Sin aureum unum præbeas, tuam scias.

Drosyl. Pro hac aureum unum præbeam ? carò nimis
Vendis tua : pretium ultimum feras velim.

Satel. Hic est; habebis ultimum latro pretium.
Citò in Catastas. *Dros.* in Catastas ! per Jovem
Stygiumque juro Principem, non sum reus.

Satel, Innectite pedes vinculis, satis est reus.
Latrocinari qui potest. *Dros.* heu me ! *Sat.* Sile.
Dros. Sic omne sceleris reddit in authorem scelus.

SCENA IV.

GUaltero plausus pro nova Sponsa instruenti, ejus
adventus nunciatur, cui excipienda se illicò ac-
cingit.

Gualt. **S**unt mihi parandæ nuptiæ. Adveni dies

Quo

Quo conjugali foedere secundà vice
Me sors ligabit; festa per totam domum
Surgent trophæa, nullus officio vacet.
Puer senexque, quisquis obsequia mea
Ambit Minister, nostræ communi beet
Gaudia triumpho, Tota lætitiam meam
Testetur aula. *Aulicus.* Ne metue, pridem mea
Huc applicavi studia, si jubes palam
Quæ præparabam, ludicra in Scenam dabo.

Qualt. Age videamus, plectra concipite choros,

SALTUS AULICORUM.

Placuit chorea, digna præsenti die,
Gaudia parasti. *Epb:* Magne Dux aulæ, fores
Tenet Minister, proximam Dominam suam
Dicit Florindam. Nuncij hæc summa est sui.

Qualt. O Auspicatum phosphorum! ô pridem mihi
Per mille vota, mille suspiria precum
Desideratum nuntium. Tandem licet
Vivere beatum, quando te vitam meam
Cernam Flôrindam. Pergite tripudia novis
Augere pompis, nullus admittat moras.
Mecum sequatur Aulicus, quidquid domo
Meæ ministrat, obviæ occurrat viæ.
Tu Doryle lauris interim dapibus tuam
Instrue culinam, regio accedat tuus
Mensæ apparatus cultui, tota domo
Lætitia, luxus, gaudia, triumphus sonet.

SCENA V.

Dor. **G**Rifeldis coquo traditur in culinam.

MAndata Domini refero, vult totâ domo
Lætitia, luxus, gaudia, triumphus sonent.
Primum est Culina: Regijs similes focos
Ardere mandat, quicquid aut terra vel aqua

Vel

Vel rariora mundus hic edulia parat,
Unis adesse nuptijs vult & jubet.

Tuum est parare fercula , exquirere dapes.

Coq. Facilè parabo , cuncta si quæqua volo

Habeo coëmpta. *Dor.* Fare , quid petis , citò

Curabo cuncta. *Coq.* Regibus edulia fore

Quando imperavit , regia ut petam , decet.

Dor. Pete , cuncta scriptis inferam chartæ notis.

Dictat Catalogum Ciborum.

Coq. Incipiamus ergò à rarioribus , communia sunt domestica.

Dor. Benè est , labori strenuè insistas, *Coq.* Agam.

Quæ sunt agenda , quæ ferenda , tu feras.

Aulic. Ut video , plenis fumat atq; ardet focis

Culina. Doryle ! Si qua tibi desit coqua

Nobiscum habemus optimè pridem tuum

Doctam laborem. *Dor.* Fateor aptissima mihi

Hæc veniet , arctum est tempus , undè est ? ubi latet ?

Aul. 2. Qualiter & undè nata , nesciri cupit ,

Seruire solùm , suaque Gualtero Duci

Probare studia & opera servæ instar petit.

En adstat. *Coq.* An tu serva mea fore , & coquæ

Obire munus ambis ? *Grif.* haud renuo , meum

Si mihi laborem solveris. *Coq.* Minimè time.

Frustra laborat nullus. *Grif.* Ast unum rogo.

Natum tenellum lacto , simul istum mihi

Alere memento. *Cap.* Non nego , plures pares

Illi Aula nutrit parvulos. Ubi est ? *Grif.* Veni.

Amorille. *Amorill.* Quid vis mater ? *Grif.* huc prodi foras,

Hunc citò saluta , salveat mi Domine , dic

Amor. Mi Domine salve. *Coq.* Gratias mi pupule

Aul. Quam magna Juveni gratia ? insignis decor &

Dignas parente nobili præfert notas.

Amorille quis tuus est parens ? *Amor.* Nescio. *Grif.* mihi

Matrique dic est mortuus. *Amor.* jam est mortuus.

Coqu. Venite, nullas tempus admittit moras.

Aul. Fiat, valeto. *Grif.* gratias Domine tibi
Ibo, labori proximo aptabo manus.

SCENA ULTIMA.

Gualterus cum tota aula venientem Florindam excipit, & dum nuptias cum Florinda Gualterum celebraturum aula credit, Gualterus Scenam evolvit, Sponsam creditam, esse filiam, Kritomandem filium edicit, novoque fidei Sacramento, majore omnium latitiâ & plausu secundo, quam pro primo, se Grifeldi subarrhat.

Gualt. Teneo Florindam ! plura quid cupiam ? Satis
Teneo. Cupita vota complevi mea.

Flor. Indigna amore Principis id unum rogo
Recipe immerentem. *Gualt.* Plura non dico, mea es.
Adeste proceres, gaudio pompam mei
Augete vestra. Tota concurrat domus,
Exultet aula, spectet in qualem suos
Posthac honores deferat: vel quam suæ
Posthac adoret inclytæ auroram domus.
Ubi vos tenelli principes ? stirpis meæ
Chari nepotes ? Agite, conjunctis date
Animis salutem. *Frat. 1.* Principis magnum decus !
Quam do salutem, reddere in nomen tuum
Quo noster ardet animus, affectus jubet.

Frat. 2. Fruere beatis solibus, nullus tuos
Felicitatis turbo confundat dies.

Frat. 3. Revalesco totus ; totus è venis fugit
Sanguis, cruxque totus in amoreni migrat.

Flor. O Magna stirpis decora, quam vestræ datis
Familæ salutem, mille repetitis retro
Votis rependo ; quoque me excipitis heram

Amo-

Amore, eodem rursus excipio meos
Venerorūque dominos. Sortis augmento pari
Crescamus ambo, nulla mihi maneat salus,
Gloria, decusque, vestra nisi similes mihi
Felicitatis gloria acquirat gradus.

- Gualt.* En quam priorem melleam sequatur modō
Mater parentem? ubi est Grifeldis? *Frat.* 4. Magne Dux
Coquo in Culina servit, ex venia tua
Quam ei dedisti, gaudet ancillæ loco
Obsequia vetera p̄ticipi impendere suo.
Gualt. Veniat, & Aulæ qualis accesserit hera
Cernat, & amoris vera si indicia fovet,
Gaudia suomet gaudio affirmet mea.

Frat. Adest petita. *Gualt.* cernis adamatam mihi
Sponsam Grifeldis? *Grif.* Cerno, quām digna est toro
Et amore tanti Principis! quantus decor
Nitorūque formæ? qualis ex ore, ex genis
Spirat Venustas? digna quæ pridem meum
Locum teneret? *Flor.* unde præsentem mea
Laus tanta stimulat fœminam? quæ aut qualis est?

Gualt. Benè est, loquendi commodam sternis viam,
Loquar loquenda. Fabulam nimium fatis
Hucusque lusi, tempus in apertum vocat.
Sunt detegenda quæ hactenus tecta volui.
Grifeldis istam noscis? *Grifel.* Ignoro. *Gualt.* tuam
Nunquam videbas filiam? *Grif.* nunquam. *Gualt.* tenes
Nomen Florindæ? *Grif.* teneo, baptismus dedit.
Hoc nomen illi. *Gualt.* En adstat: hæc est Sponsa, quā
Tuam jocari & ludere volebam fidem.

Flor. Stupesco tota, totus it gelidus mihi
Sudor per artus. Hæcne mater? est coqua!
Vilis culinæ famula! Si vera memini,
Mater Ducissa fuerat. *Gualt.* Est mater tua
Intaminata Sponsa Gualteri Ducis
Tui parentis. *Flor.* Horreo, *Grif.* tremisco, meam

Videone mater filiam ? *Gualt.* & matrem videt
Suam ista, tuque filiam. *Grif.* ô liceat mihi
Te mille manibus stringere. *Gualt.* Amplexum cape
Natæ ut salutem referat, an matri negem ?
Fabula reiecta est, pone servilem togam
Mea es Grifeldis, donec abrumpant meæ
Suprema vitæ stamina Eumenidum DEÆ.
Mutata nunquam nostra constantis tenes
Sigilla amoris. Finixeram si quos tuli
Vultu furores ; filiam simili dolo
Ignota tibi quòd fuerat, ob oculos tuos
Ponere placebat. Est posita. Teneo satis.
Resume nomen, crescat & ab ipso magis
Dedecore honoris splendor, & redux amor
Novas ab ipso sumat hoc die faces.
Domus referte decora, quæ nuper dabas
Rursùm resume, Sceptra, vestitus, domus
Cum clave regimen, semper ut fueras, eris
Domina, scopusque amoris & consors tori.

Grif. O auspicatus gaudij & prodromæ dies
Felicitatis, quanta captivat meum
Dulcedo pectus ! Vivo, non vivo, tuo
Mortua me amori tota substerno, cape
Tua sum Grifeldis, *Gualt.* Surge delicium meum.
Ah surge, quam fert intimus cordis sinus
Malè se reclinat. Stringo votorum scopum,
Desideratum pignus, Hæredem throni.
At tu Florinda conjugum amborum unicum
Salve levamen, prima, quam Parenz dedit
Hæc est Salutis arrha. *Grif.* Salveto ô novum
Solamen animi, vita vitæ, primâque
Animæ medulla. *Flor.* Desine ô mater ! Sine !
Astringe pectus pectori, & manus manus
Teneant ligatas ! *Flor.* Absit ! Accedat scelus ?
Seclus Parentes stringat ? avertat DEUS !

- Perfida, scelesta Matris inhiavi toro,
Sponsum Parentem feceram, ô vastum nefas !
- Grif.* Quid pertimescis ? Sum tua. *Flor.* Ast ego non tua
Mereor vocari Filiâ. Heu pudet, pudet
Peccâsse. *Gualt.* Nata ! Patris amplexum cape !
- Flor.* O dulce patris nomen ! affusam tuis
Fac lacrymari pedibus. *Krit.* Ah ! nimium Soror
Patri resistis, prima si fieri negas,
Nati parentem primus aut ego aut comes
Stringemus. *Gualt.* An est quidpiam hic novi latens ?
Krit. Est chare genitor. *Gualt.* Genitor ? *Krit.* Id nomen sibi
Facilè probabit. Si Soror Filia, tuum
Me facilè habebis filium. *Gualt.* Quod est tibi
Comitísque nomen ? fare. *Krit.* Kritomandes sum ego.
Panic. Panicius ego. *Gualt.* O quantus unico hoc die
Cumulus me inebriat gaudij, ut videam parens
Fratres, Sorores, Conjugem, & omnem meam
Tantâ in senecta liceat amplecti domum.
O mea Grifeldis gratias summas DEO
Canamus unâ. Stirpis en nostræ decus
Circumstat omne, longa natorum cohors.
Chari nepotes. Viximus canos dies
Longæ Senectæ ; dent Dij, ut nostris pares
Annis nepotes posthum i vivant dies.
Grif. Gualtere cordis gaudium, ah ! multis DEUS
Te adhuc reservet Sæculis. *Omnes.* Vive ô pater
O vive Mater. *Amorillus.* Vive charissime pater !
Gualt. Amorille quis te huc attulit ? *Amor.* Mater mea.
Gualt. Mi vive Fili, vita, Solamen Patris !
Vivite nepotes, quôrque sunt meæ dies
Tot vos senectæ vivite, id semper DEUM
Supplex precabor, quod super reliquis foret,
DEUM colamus. Gratiaæ finem petunt.
Grif. Ibo ast precabor unicum. *Gualt.* Quid vis, jube.
Grif. Ortellus atro carcere inclusus gemit,

Absolve fratrem, quémque sociato reum
Scelere Drosyllum complices pœnas dare
Justè Jubebas, libero cœlo frui
Concede, Gualt. Quidquid postulas factum puta.
Solvantur ambo liberum Ortellum domum
Ducite paternam, videat afflictam prius
Modò dominantem pristino cultu suam
Frater Sororem, quid tibi Grifeldis negem ?
Sed vos triumphos agite, per plausus eac
Juvenis senexqué. Læta decurrat dies.

EPILOGUS.

Duo A-
mores.

Cessere furores,
Sævique dolores,
Post nubes amæna
Ut tota Serena
Jam emicat fax.
Jam gaudijs plenis
Sectemur habenis,
Securos dum nexus
Dulcésque amplexus
Beata dat pax.

Amor I.

Jactari turbine
Amantes possumus
Ab ipso vulnere
Sed vires sumimus.

Cessere furores,
Sævique dolores, &c.

Amor II.

Hæc nostra gloria
Adversis surgere,
Amoris laurea
Per dura crescere.

Cessere furores
Sævique dolores, &c.

Invidia.

Quid hoc ? non dum periit,
Quem furor toties ferit,

Quin firma stat.

Et gaudijs plena habens se dat.

Ut quiescias invidia est

Non non quiescam, nova movebo prælia.

Debet debet interire

Livor cœpit quem ferire.

Ad arma ad arma Ditis monstra convolate.

Nova funera parate,

In asueta prælia

Vocat vos Invidia.

Ex adamante licet sit,

Quod semel cœpit rodere

Livoris dens,

Si non ruina, jocus fit.

Nec vim potest explodere

Vel Cœli Gens.

Sæpè qui vivit Sæcula

Surrexit inter bella

Virtutis Mars.

In fœda mersit funera

Per virulenta tela

Livoris Ars.

Ad arma ad arma Ditis Monstra

Conolate, nova funera parate

In asueta prælia

Vocat vos invidia.

Quis stygis monstra invocat?

Quæ Acherontis tela?

Vertamus in bella:

En sine dolore hic vivitur in amore

Et ferat hoc invidia?

Ad arma ad arma citè vitia,

*Deus
malorum.*

Invidia.

Debet

Debet debet interire,
Livor coepit quem ferire.
Turpis livor, orci furor freme, fac
Quantum scis.

Frustra sæva moves bella
Dum nos Cœli protegit vis:
Sævi armis, sævi fraude, livor sævi:
Toto te.

Ridet arma, ridet fraudes, qui scit DEO.
Protegi se.

Irruamus, oprimamus, obtruamus, prostramus,
Perimamus sceleras.

Qui hic armorum fremitus?
Pugnantium tumultus?

Hymen ô Hymen tuos clientes
Livor infestat.

Charámque domum Orcus impugnat.
Ad arma virtutes ad arma.

Cedite. Chor. Vitior. Non cedimus.
Cedite. Chor. 2. Non cedimus.

Furorem refringimus. Chor. 2. Nos vim vi
Retundimus. Cedite. 2. Non cedimus. 2. Pugnemus.
2. Certemus.

Cede, cede rebellis, virtuti perduellis!
Heu cedimus. Chor. 1. Nos verò vincimus.

Virtute superamur. 2. Virtute subjugare
Triumphus est amoris. 2. Virtute

Subjugari hæc pœna est livoris.
Sic potest sævire invidiae dens,

Sed non interire innocua mens.
Nam digna semper cura

Fides D E O futura.

Hæc ut vobis felices animæ perennis maneat
Mulciber adsit.

Vulcan.
Hym.

A Nube serenior solis ut lux,
Sic livor majoris est gloriae Dux.

Si fidem semel datam
Servamus illibatam.

Adsum quid imperas?

Ecce felices animas, quæ victis malorum insidijs
Fidei conjugalis Jubilæum celebrant.

Ut felices semper maneant
Gemino annulo æternitati jungito.

Parebo petitis, & cordibus unitis
Æternitatem uniam.

Ades annule, perennis symbolum
Annule ævi.

Charis cordibus te nec tam vinculum,
Annule veni.

Audis annule, ut tibi circuli
Nulla est meta,

Sine termino sic sponsis nec tito
Tempora læta.

Dura annule, & fac secundas ut
Nuptias vident,

Per te integri tam diu durent,
Ut tertias cernant.

Nepot. Gen.

Ô vota amata! ô dies grata!

Cujus lætitia nostra sunt gaudia.

Primus.

Sed quid ego ejus gaudijs addam?

Scio, grates, quod nobis hanc dederint
Superis referam.

Sint gratiæ Dij,

Sint cœlites pij,

Perennes gratiæ,

Quod domum hanc detis,

Securam servetis,

Nostræ lætitiae.

Quod

Secund.

Quod prole fœcundâ
Et sorte secundâ
Cernat delicias,
Quæ quinquagesimo
Secundo circulo
renovant nuptias⁹.

Tertius.

Sta domus Numini
Et chara homini
In nova sæcula.

Sta quinquagesimi
Dum rursus circuli
Redeant tempora.

Quart.

Sta vitâ prosperâ
Et sorte aureâ
Compensa senium,
Veni longissimum
Tibi, Nepotibus
Sta in solatium.

O. A. M. D. G. V. Q. M. M.

Scuola

Casa delle persone vedute

Le persone

Che sono già viste

Che si dividono in quattro

Quattro classi

Secondo criterio

M M D N D G H A Y Q

